

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 87 0 К 018841 17 Квлз
Бања Лука, 28.8.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весна Антонић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш, др Вељка Икановића, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног М.Ђ., због кривичног дјела самовлашћа из члана 397. став 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио осуђени, против правоснажне пресуде Окружног суда у Добоју број 87 0 К 018841 16 Кж од 14.12.2016. године, у сједници вијећа одржаној 28.8.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Теслићу број 87 0 К 018841 15 К од 08.4.2016. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Добоју број 87 0 К 018841 16 Кж од 14.12.2016. године, оглашен је кривим оптужени М.Ђ., због кривичног дјела самовлашћа из члана 397. став 3. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), за које дјело му је изречена новчана казну у износу од 1000,00 КМ. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС), оштећени су, са имовинскоправним захтјевом, упућени на парницу. На основу члана 196. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) ЗКП РС, оптужени је обавезан да, на име паушала, плати износ од 150,00 КМ.

Против наведе другостепене пресуде осуђени је, по адвокату Р.К. из Т., поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се укину првостепена и другостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У смислу члана 353. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску, под бројем Т 15 0 КТЗ 0008936 17 од 05.6.2017. године, предложено да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Захтјев није основан.

Аргументима изнесеним у образложењу Захтјева, оспорава се правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничних утврђења, на којима је заснован закључак првостепене пресуде у погледу власништва на предметној парцели, означеној као к.ч. број 769/1, уписане у ПЛ 456 КО П., на којој су Р.Т. и Н.Ц., које је, критичног дана, ангажовао осуђени, довели а затим разгинули два камиона шљунка и тако, по налогу осуђеног направили пут, који је раније у извршном поступку, уклоњен. Наводи се да је пресуда донесена без утврђења чињеничног стања у погледу власништва над земљом кроз коју пролази пут, оспоравајући и правилност закључка да је осуђени „организатор“ наведеног посла у вези са довозом и расипањем шљунка, те да се из исказа свједока Р.Т. и Н.Ц., не може извести закључак о умишљају осуђеног, као битног елемента предметног кривичног дјела.

Цијенећи суштину изнесених аргумената из Захтјева, несумњиво произилази да се оспорава правилност оцјене доказа и тиме правилност чињеничне основе правоснажне пресуде, што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може поднијети.

Надаље, на наведеним аргументима, којима се оспорава правилност утврђења одлучих чињеница, не може се успоставити повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог ванредног правног лијека у смислу одредбе члана 350. став 1. тачка а) ЗКП РС, а који је, у уводном дијелу Захтјева и наведен. Повреда Кривичног закона, као основ побијања правоснажене пресуде, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку.

Надаље, у складу са овлаштењима из одредбе члана 278. став 2. ЗКП РС, првостепени суд је одбио доказни приједлог одбране да се изврши вјештачење од стране геометра, и о томе дао разлоге у образложењу пресуде (страна б. пасус 1.), у смислу обавезе из одредбе члана 304. став 7. ЗКП РС, указујући да је предложено вјештачење извршено у мериторно завршеном парничном поступку. Ради тога се, на аргументима из Захтјева, којима се оспорава правилност такве одлуке суда, у основи, оспорава правилност утврђења одлучних чињеница.

Слиједом тога, на изнесеним аргументима не може се успоставити повреда права на одбрану, као основ из одредбе члана 350. став 1. тачка б) ЗКП РС, за подношење овог ванредног правног лијека, на коју повреду се имплицитно указује аргументима из Захтјева.

Надаље, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може се поднијети због одлуке о кривичној санкцији, који основ је назначен у уводном дијелу Захтјева.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић